

[Lilli Gyldenkilde]

Vi kan ikke medvirke til dette forslags gennemførelse som allerede sagt, og vi udtrykker stor forståelse for den meget, meget vanskelige situation, der er opstået, og opfordrer til øjeblikkelige forhandlinger.

Lone Dybkjær (RV):

I modsætning til den forrige ordfører kan det radikale venstre støtte regeringens forslag og vil samtidig gå imod det af fremskridtspartiet fremsatte forslag.

Når den socialdemokratiske ordfører sagde, at udviklingen, hvis ikke vi gør noget, vil skabe store problemer, synes jeg, det var en mild udtalelse, for der er jo ingen tvivl om, at udviklingen allerede har skabt store problemer en lang række steder, og det er naturligvis også baggrunden for, at vi nu mener, at man bør gribe ind. Det er klart, at vi ligesom andre partier har understreget, at vi her helst havde set, at man havde været i stand til at klare det selv, men i modsætning til SFs ordfører tror vi altså ikke længere på, at det kan nytte noget at opfordre parterne til forhandling. Det fremgår jo klart af teksterne og af, hvad der ellers har stået, at de har forhandlet og ikke kan nå til et resultat. Det er jo ikke altid, det er muligt at nå et resultat ad forhandlingens vej.

Da der ikke foreligger noget mæglingsforslag, mener vi også, det må være det rigtige at gennemføre en forlængelse af den eksisterende overenskomst.

Under udvalgsarbejdet har vi et par spørgsmål angående den faktiske lønudvikling, og på hvilken baggrund man har sagt 5,5 pct. og 3,7 pct., også i forhold til udviklingen nu andre steder af den slags ting, men det er naturligvis spørgsmål, der ret nemt kan opklares under udvalgsarbejdet, så vi tilsiger det et positivt arbejde og kan støtte hovedlinjerne i regeringsforslaget.

Arne Melchior (CD):

Også CD kan tilsige regeringens forslag en hurtig og velvillig behandling. De tekniske ting er vi ikke følelsesmæssigt engagerede i, så vi skal være bidragende til at bringe sagen hurtigt igennem i forventning om, at alle interesserede parter på Grønland vil indse nødvendigheden af dette indgreb.

Tyroll (VS):

Det bliver jo ikke så få gange, vi må fastslå vores principielle holdning på dette område fra denne talerstol, nemlig at vi vender os kraftigt imod, at man griber ind i overenskomstforhandlingerne og dikterer nogle løsninger. Det gælder også i dette tilfælde, og derfor afviser vi selvfølgelig både regeringens og fremskridtspartiets forslag. Vi ønsker, at lønarbejderne og deres organisationer skal have den fulde forhandlings- og aktionsfrihed med hensyn til deres krav til løn- og arbejdsforhold.

Dernæst vil også jeg bevæge mig ind på en række af de problemer, som har været nævnt. Jeg vil også tage lidt fat i spørgsmålet om f. eks. opnåelse af ligeløn i Grønland, som er krævet bl. a. af fagbevægelsen, SIK, på Grønland. Det er en kamp imod resterne af kolonitidens lønpolitik, og vi forstår denne kamp imod det forhadte fødestedskriterium. Det er selvfølgelig helt uacceptabelt for SIK, at lønforskellene mellem hjemmehørende arbejdskraft i Grønland og tilkaldt arbejdskraft opretholdes, og vi har også set, hvordan SIK har udtrykt dette i deres overenskomstkraav ved de netop afsluttede overenskomstforhandlinger, hvor man siger, at lige løn for lige arbejde er et spørgsmål om fordelingen af goderne i samfundet. Lige løn for lige arbejde er et spørgsmål om solidaritet.

Man har også fra SIK stillet krav om, at den lønmæssige forskelsbehandling bliver bragt til ophør ved afslutningen af overenskomstforhandlingerne i 1985, og der er da også helt klart behov for, at de faglige organisationer sætter sig sammen og løser denne opgave på deres præmisser og ikke ud fra diktater fra det offentlige aftalenævn eller folkettinget. Det er ligeledes nødvendigt, at dansk fagbevægelse støtter SIK med at nå det mål, som man har sat sig: at få den lige løn.

Dernæst vil jeg gerne sige, at VS deler SIKs opfattelse af, at tilkaldt arbejdskraft må være en midlertidig foranstaltning for det grønlandske samfund, og at behovet vil og skal mindskes i takt med uddannelsen af grønlandsk arbejdskraft, der kan overtage de forskellige funktioner. En sådan udvikling kunne den danske stat passende bidrage til bliver realiseret så hurtigt som muligt, og det gælder naturligvis også på teleområdet.